

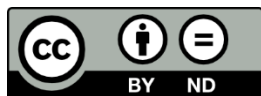
Cum se tipăresc cărțile

Nicolae Sfetcu

16.07.2020

Nicolae Sfetcu, " Cărți", URL = <https://www.telework.ro/ro/e-books/cum-se-tiparesc-cartile/>

Email: nicolae@sfetcu.com

Acest articol este licențiat Creative Commons Attribution-NoDerivatives 4.0 International. Pentru a vedea o copie a acestei licențe, vizitați <http://creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0/>.

Text online: <https://www.telework.ro/ro/carti/>

Extras din:

Sfetcu, Nicolae, "*Ghidul autorului de cărți electronice*", pg 1-4, MultiMedia Publishing (2014), ISBN 978-606-033-054-7, URL = <https://www.telework.ro/ro/e-books/ghidul-autorului-de-carti-electronice/>

O carte este un set de foi scrise, imprimate, ilustrate, sau goale, compuse din cerneală, hârtie, pergament, sau alte materiale, de obicei prinse împreună pe una din laturi. O singură foaie dintr-o carte se numește foaie, și fiecare parte a unei for se numește o pagină. Un set de pagini cu text sau ilustrate, produse în format electronic este cunoscut sub numele de carte electronică.

Cărțile pot avea și sensul produselor activităților literare. În știința bibliotecilor și a informației, o carte se numește monografie, pentru a o distinge de periodice de serie, cum ar fi reviste, jurnale sau ziare. Corpul tuturor lucrărilor scrise, inclusiv cărți, formează literatura. În romane, și uneori și în alte tipuri de cărți (de exemplu, biografii), o carte poate fi împărțită în mai multe secțiuni mari, de asemenea, numite cărți. Un cititor avid de cărți este un bibliofil sau, în limbajul colocvial, șoarece de bibliotecă.

Un magazin de unde cărțile sunt cumpărate și vândute este o librărie. Cărțile pot fi, de asemenea, împrumutate de la biblioteci. Google a estimat că, în 2010, aproximativ 130 milioane de titluri unice au fost publicate.

Fabricarea cărților

Cotorul cărții este un aspect important în designul de carte, mai ales în designul copertii. Atunci când cărțile sunt stivuite sau stocate într-un raft, detaliile cotorului este singura suprafață vizibilă care conține informația despre carte. În magazine, detaliile cotorului sunt cele care atrag atenția cumpărătorilor în primul rând. Sursa: *Johannes Jansson/norden.org*, [https://en.wikipedia.org/wiki/File:Urval_av_de_bocker_som_har_vunnit_Nordiska_radets_litteraturpris_under_de_50_ar_som_priset_funnits_\(2\).jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/File:Urval_av_de_bocker_som_har_vunnit_Nordiska_radets_litteraturpris_under_de_50_ar_som_priset_funnits_(2).jpg), CC Attribution 2.5 Denmark license

Metodele utilizate pentru tipărirea și legarea de cărți a continuat fundamental neschimbată din secolul al 15-lea până în prezent. Deși mai mecanizată, o tipărire de carte din 1990 are multe în comun cu tipărirea de pe vremea lui Gutenberg.

Invenția lui Gutenberg a constat în utilizarea de matrițe de metal mobile, asamblate în cuvinte, linii și pagini și apoi tipărite de presele de tipar pentru a crea mai multe copii.

Cărțile moderne de hârtie sunt imprimate pe hârtie concepută special pentru cărțile tipărite. În mod tradițional, hârtia cărților este albă sau albicioasă (mai ușor de citit), opacă pentru a maximiza vizibilitatea textului, și (de obicei) dimensionată la etriere stricte sau grosimi standard, în special pentru cărțile cu coperta cartonată. Diferitele calități de hârtie sunt folosite în funcție de

tipul de carte: hârtie cretată, hârtie fără lignină, hârtie fină și hârtie fină specială sunt clasele obișnuite de hârtie.

Astăzi, majoritatea cărților sunt imprimate prin litografie offset. Când o carte este imprimată, paginile sunt prevăzute într-o anumită ordine astfel încât după ce foaia este tipărită și este pliată paginile vor fi în ordinea corectă. Cărțile tind să fie fabricate în prezent în câteva dimensiuni standard. Dimensiunile cărților sunt de obicei specificate ca "dimensiuni finisate": dimensiunea paginii după ce foaia a fost îndoită și finisată. Dimensiunile standard rezultă din dimensiunile foii (prin urmare, dimensiunile mașinii), devenind populare acum 200 sau 300 de ani și ajungând să domine industria. Convențiile britanice în această privință prevalează în întreaga lume vorbitoare de limba engleza, cu excepția SUA. Industria europeană de producție de carte lucrează la un set complet diferit de standarde.

Procesele actuale

Coperți de cărți, Sursa: Johannes Jansson/norden.org, https://en.wikipedia.org/wiki/File:Urval_av_de_bocker_som_har_vunnit_Nordiska_radets_litteraturpris_under_de_50_ar_som_priset_funnits.jpg, CC [Attribution 2.5 Denmark](https://creativecommons.org/licenses/by/2.5/) license

Unele cărți, în special cele cu ediții mai mici (mai puține exemplare) vor fi imprimate pe prese offset cu alimentare de coli, dar cele mai multe cărți sunt acum imprimate pe prese web, care sunt alimentate de o rolă continuă de hârtie, și, prin urmare, au posibilitatea de a imprima mai multe exemplare într-un timp mai scurt. Pe măsură ce linia de producție funcționează, foile unei "cărți" complete sunt colectate împreună într-o singură stivă, alături de o alta, ș.a.m.d.

O presă web pliază singură paginile, oferind pachete de însemne (secțiuni) gata pentru a merge la linia de colectare. Atunci când cartea este tipărită sunt imprimate una sau două însemne la un moment dat, nu pe toată cartea. Sunt tipărite numere în exces pentru a compensa orice defecte datorate setărilor presei sau testărilor paginilor pentru a asigura calitatea finală a imprimării.

O setare a presei sunt lucrările pregătitoare desfășurate de tipografi pentru a obține calitatea cerută. În setare este inclus și timpul necesar pentru a monta placa de pe mașină, a curăța orice mizerie de la locul de muncă anterior, și a ajunge cu presa la viteza de lucru. De îndată ce tipograful decide că imprimarea este corectă, toate foile folosite pentru setare vor fi eliminate, iar presa va începe să tipărească. Setări similare se fac și pentru zonele de pliere și legare, fiecare setare implică un consum de hârtie.

După pliere și colectare, cartea se mută în legătorie. La mijlocul secolului trecut, au existat mai mulți lianți comerciali - companii de legare speciale, care nu tipăreau, fiind specializate doar în legare. La acea vreme, din cauza dominației tipăririi cu zaț, setarea și imprimarea aveau loc într-o singură locație, și obligatoriu într-o altă fabrică. Când imprimarea a ajuns în întregime metalică, matrița era voluminoasă, fragilă și grea. În aceste condiții, cu cât era mutată mai puțin cu atât starea ei era mai bună: astfel tipărirea a ajuns să fie efectuată în aceeași locație ca și culegerea. Dar foile imprimate, pe de altă parte, erau ușor de mutat. În prezent, din cauza creșterii informatizării în pregătirea unei cărți pentru imprimare, partea de culegere a devenit mai ușoară, fiind efectuată fie prin firme contractante separat care lucrează pentru editor, fie de către editorii înșiși, sau chiar de autori. Fuziunile din industria prelucrătoare a cărților au făcut ca în prezent să fie foarte greu de găsit o legătorie care nu este și implicată în tipărirea cărților (și invers).

În cazul în care cartea este cu copertă cartonată, activitatea de legătorie va implica mai multe activități decât în cazul în care aceasta ar fi o copertă simplă.

Legarea fără cusătură este acum tot mai frecventă. Însemnele unei cărți se pot realiza prin "Cusătura Smyth" folosind ace, "Cusătura McCain" folosind găuri de obicei în legarea manualelor școlare, sau "legarea prin incizie", în cazul în care tăieturi de aproximativ 25,4 mm lungime sunt

efectuate la intervale egale. Restul procesului de legare este similar în toate cazurile. Legarea prin coasere și incizie a cărților poate fi făcută pentru coperti atât cartonate cât și simple.

Finisarea

Pagini de cărți, Sursa: Johannes Jansson/norden.org, [https://en.wikipedia.org/wiki/File:Urval_av_de_bocker_som_har_yunnit_Nordiska_radets_litteraturpris_under_de_50_ar_som_priset_funnits_\(3\).jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/File:Urval_av_de_bocker_som_har_yunnit_Nordiska_radets_litteraturpris_under_de_50_ar_som_priset_funnits_(3).jpg), CC [Attribution 2.5 Denmark](#) license

"Copertarea" se realizează off-line și înainte de sosirea cărții de la linia de legare. În cazul copertărilor cele mai simple, două bucăți de carton sunt așezate pe o bucată de pânză cu lipici pe ea, cu un spațiu între ele în care este lipit un carton mai îngust tăiat la lățimea grosimii cărții. Marginile suprapuse ale pânzei (aproximativ 5/8" de jur împrejur) sunt pliate pe cartoane, și apăsate pentru a adera. După crearea copertiilor, copertiile vor merge în zona de placare pentru adăugarea de decorațiuni și tipărire.

Tipărirea digitală

Evoluțiile recente din industria tipăririi cărților includ dezvoltarea tipăririi digitale. Paginile de carte sunt imprimate, în aproximativ același fel cum lucrează un copiator de birou, folosind toner mai degrabă decât de cerneală. Fiecare carte este imprimată printr-o singură trecere, nu ca semnături separate. Imprimarea digitală a permis fabricarea unor cantități mult mai mici decât tipărirea clasică, în parte din cauza lipsei ajustărilor finale și deteriorării. O presă web imprimă cantități de peste 2000 de cărți, cantități de 250-2000 fiind imprimate pe coli, iar presele digitale imprimă cantități de sub 250 cărți. Aceste cantități sunt, desigur, doar aproximative, și variază de la furnizor la furnizor, și de la carte la carte în funcție de caracteristicile sale. Tiparul digital a deschis posibilitatea de imprimare la cerere, în cazul în care nu există cărți tipărite pentru o comandă primită de la un client.